

Ezoterična pisma

Pismo XVII

Ljubljana v decembru 1923

Kelenski listi

M. Collins: $\frac{1}{2}$ angleščine: /

Ljuben^{x)} je čudovita stvar. Podobna je snemu; kar je v življenju čudovitega in samo omemu se da primerjati. Apno register v duši^{xx)} je raznatako nerazumljivo in nerazločljivo, kakor register v telesu. Brez nje duša raznatako ne more obstajati; kakor ne more telo živeti; dokler niso pluća prvič dihnila. Ljuben je pravičje ali eter, v katerem krožijo duhovne sile, in dokler se je duša ne preveda in je ne porina, se duhovno življenje še ni začelo. - Kar

^{x)} Ljuben je buddhi ali šesti princip v človeku!

^{xx)} Duša je kama - manas, ali 4. in 5. princip v človeku.

Exoterična pisma!

Pismo XVII. Ljubljana v decembru 1923

Zeleni listi.

M. Collins/: Fr. anglescine: /

X) Ljuberan je Čudovita stvar. Podobna je onemur, kar je v priljenju Čudovitega in samo onemur se da primerjati. Ajeno rojstvo v duši je ravnatako nerarumeljivo in nerarlorldjivo, kakor rojstvo v telesu. Breen nje duša ravnatako ne more obstojati, kakor ne more telo živeti, dokler niso pluča prvič dihnila. Ljuberan je označje ali eter, v katerek krozijo duhovne fere, in dokler se je duša ne zaveda in je ne porna, se duhovno življenje se ni začelo. - Kar X) Ljuberan je buddhi ali šesti principe v človeku. XX) Čuša je hama-manas, ali 4. in 5. principe v človeku.

xxx)

se imenuje v navadnem življenju Luberer, strast, ki se vzbuja v običevanju dveh oseb, ni samo sredstvo za pomnoževanje človeškega rodu. Le oni, ki vidijo same materialne stvari in mislijo le na nje, so tega mnenja. Oni pa, ki so seprav le malo odprahnili velarni papah, ki rapira plata vrata, dobro vedo, da se more, strast, katero imenujejo ljube Luberer, uporabljati še v druge in višje svrhe, nego je rojenje v tem svetu. Luberer ustvarja življenje tudi v onem svetu. Luberer je most med zemljo in nebom, med snovjo in duhom. Kakdo pride iz njo v dotiko, več ali manj, prej ali slej, ne moremo se ji izogniti, kakor rojstvo ali smrti, ne. Skoraj, da je le brezpomemben napor, komaj vreden spomina, mogoče pa je tudi božanstveno delo, raznamenjati vabjenje duše v njeno veliko dedščino: v življenje Luberer. Človek, ki ljubi samo in Luberer, njo mladost, in komur je strast samo strast, ostane samo človek; ta ne pride tu v poštev. Kaj, ko zemlja kvižila in solnce sijalo, dokler bo ži-

xxx) Strast je kama, 4. princip, 1. refleks šestega: /
(Prevajalec).

se imenuje v navadnem življenju Guberen, strast, ki se vzbuja v občovanju dvek vseb, ni samo spedstvo za pomnoževanje človeškega rodu. De oni, ki vidijo same materijelne stvari in mislijo le na nje, so tega imenja. Uni pa, ki so čeprav le malo odprahnili želerni rapah, hi rapira rlata vrata, dobro vedo, da se more, strast, katero imenujejo Gudje Guberen, uporabljati se v druge in visje srke, nego je rojenje v tem svetu. Guberen ustvarja življenje tudi v onem svetu. Guberen je most med remljo in nehom, med snovjo in duhom. Vsakdo pride že njo v dotiho, več ali manj, prej ali slej; ne moremo se je izogniti, kakor rojstire ali smrti ne. Možno, da je le brez pomembem napor, homaj vreden spomina, mogoce pa je tudi boranstveno delo, zarnamijučé vrbujenje duše v jeno veliko dedščino: v življenje Guberne. Človek, ki Guber samo z Gubernejo mladosti, in homur je strast samo strast, ostane samo človek; ta ne pride tu v poštev, karj Co remlja možila in solnce sejalo, dokler bo že Strast je hama, 4. princip./: refleks sestega:/

(Prevajalec).

-171-

vel, kaj se bo ponavljalo vsakoletni čudež prebujenja in pomlajenja, a on se ne bo čutil in se ne bo ničesar naučil. Kaj bodo neprestano pogarjali na polju in v gorah zeleni listki in molče razglasili veliki nauk, on pa ne bo v tem vedel ničesar.

Greenkoba življenja, izkušenj in običevanja in onimi, ki ne vedo, kaj je Ljuberan, ampak žive v sovrastvu in v duhovni smrti, prevzročijo, da je sreci človeka kakor drevo v pimi, čisto in suho, kakor bi bilo porgano. Krog naravo, med pime, ne bi verjeli, da se čudež zelenik listov dogaja vaho pomlad, če bi tega v istini ne videli sami.

Bolest in parovžiranje ranita in bijeta Ljuberan, hkrati se izpostavlja, kakor stresa veter vejice, in kakor meg pritiska veje k tlem, tako pritiskajo skibi Ljuberan.

Toda dehter ima drevo svoje, koruine v zemlji in kroži v njih k sok, ni uničeno tudi če je že izgubilo svojo svetlost lepote, in je ostala le oblika prejšnje linosti. Črnaotako je tudi pri človeku duhovna smrt še daleč, ako je še

vel; ranj se bo ponavljal vsakoletni čudorč prebujenja in pomlajenja, a on se ne bo čudil in se ne bo ničesar naučil. Ranj bodo neprestano poganjali na polju in v gozdu rečeni listki in molče razglasali velike nauk, on pa ne bo o tem vedel ničesar.

Grenkoba življenja, izkušenj in občevanja, z onimi, ki ne vedo, kaj je Ljuberen, ampak žive v sovrastvu in v duhovni smrti, prevarroči, da je srec človeško kakor drovo v rimi, črno in ruho, kakor bi bilo pozgano. Hroč naravo medi rimce, ne bi verjeli, da se čudorč rečenik listov dogaja vako pomlad, če bi tegac v istinc ne videli same.

Bolest in razočaranje ranita in bijetæ Ljuberen, hjerkole se izpostavlja, kakor stresa veter vejevje; in kakor meg. pritiska veje k člam, tako pritiskajo skubi Ljuberen.

Toda dokler ima drevo svoje, korene ne v remlje in krože v njih že sok, ni uniceno, tudi če je že zgubilo vso verčost lepote, in je ostala le oblika prejšne ličnosti. Rannotako je tudi pri človeku duhovna smrt že dalce, ako je že

-142-

dovreten, da ga omami in druge osebe in če je njegovo srce še kolikaj svere in mlado. V njem je veliki videti se vedno mogoče.

Edor se uda, potrpi in ima voljo vstrajanja, ko končno dosegel svoj cilj ter razlutil božansko toploto in se videl naenkrat obdela nega in nebeško krasoto.

Vera je ona, ki omogoči, da se ta in-der zgodi; ne vera v kako konfesijo, v kak ol-tar, marveč v nevidno življenje in njegove pako-ne ponavljanja. Taka vera je skoro vednost, kajti samo oni jo morejo imeti, ki se v toliko raz-vedajo duhovnega življenja, da so ga skoro spoz-nali, in da so skoro postali del njega.

Če besede veljajo onim, ki so to točko že dosegli, ki so pa na pragu rlatih vrat *) doma-gali, in se nemogli zgruditi, ker njihova vednost se ni popolna. Primo se je, tudi če je samo vera.

- *) Rlata vrata in klemenim razpahom so simbol vstopa v duhovno prostost katerega brani ego-izem. Edor hče vstopiti shori nje, odločiti mora egoizem, t.j. prepričanje, da je posebno, od ljudi in sveta ločeno bitje.

(Primo in b. 11.)

dovreten, da ga omami čar druge osebe in če je njegovo sreče, se količkaj sverč in mlado. Vnjem je veliki udež se vedno mogče.

Hodor se uda, potrju in ima voljo vstrajanja, ko končno dosegel svoj cilj ter raskutil Cožanstveno toploto in se videl naenkrat obdajnega z nebeško krasoto.

Vera je ono, ki omogči, da se ta čudež rgodi; ne vera v kako konfesijo, v kak oltar, marveč v učidno življenje in njegove rako-ne ponavljanja! Taka vera je skoro vednost, kajti samo oni jo morejo imeti, ki se v toliko zavedajo duhovnega življenja, da so ga skoro spoznali, in da so skoro postali del njega.

Te besede veljajo nim, ki so to točko če dosegli, ki so pa na pragu rlatih vrat x) omesgali, in se onemogli zgrudili, ker njihova vednost se ni popolna! Držimo je tudi če je samo vera."

x) Žlata vrata z nečernim zapahom so simbol vstopa v duhovno prostost, katerega brani ego" - irem. Hodor haoče vstopiti skori nje, odlazite mora egoirem, t.j. prepričanje, da je posebno, od Gudi in sveta ločino bitje.

A. L.:

Lui in Himavata.

Gričnica.

Nekoga popoldneva so dovedli k Mahanari mlado deklco. "Grešila je," je izpregovoril eden njenih spremljevalcev. "Čin oče sem, a sem jo izročil iz svojega rodu, ker mi je donesla sramoto na svojo glavo. Sedaj sodi še ti, mojster, kaj naj dabi, je uklenemo v gričnico!"

"Bramajmo jo!" je zaklical neki brahman, stoječ v vradi. Ta vsklik je ponovilo še par drugih svetičnikov in varuhov templjev.

Mahanara je dvignil svoje obličje, nemirneži so pa skrili glave za hrbte drugih poslušalcev. Potem se je sklonil k deklici, ležeči pred njim na obratu, rekoč: "Deklica, kaj si grešila?"

"Ljubila sem moža kar po mnenju brahmanov ne bi smela... In v svoji neomejeni ljubezni sem padla... Tsi me za to preganjajo, usmili se me vaj ti, o mojster, ki gledaš"

A.L.

Luc in Himavata.

Gresnica.

Nekega popoldneva so dovedli k Mahanari mlado deklico. "Gresila je," je inpregovoril eden njenih spremljevalcev. Ajin oče sem, a sem jo irobičil in svojega rodu, ker mi je donesla sramoto na sivo glavo. Sedaj sodi že ti, mojster, kaj naj dal, je ukicenemo z gresnico!"

"Kamnajmo jo!" je zaklical neki brahan, stojec v oradju. Pa vsklik je ponovila še par drugih socičnikov in varuhov tempeljev.

Mahanara je dvignil svoje oblicje, nemirneži so pa skrili glave za hrbe drugih proslusalevcv. Potem se je stlonil k deklici, ležeči pred njim na obrazu, rekoč: "Dehlica, nakaj si gresila?"

"Ljubila sim moža, kar po mnenuju brahanov ne bi smela... In v svoji neomejeni guberni sem podla... Vsi me za to preganjajo, usmili se me vsaj ti, o mojster, hi gledas"

v duše in srca!" je v kričevitem joku odgovorila deklica.

Makanara se je maunal, ja pogledal preko postelalico in je rekel:

"V svetloče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, priščenica zveru rumenega pajčolana. V svetloče in na ulici je klinila svojo pobačnost, doim so njeno notranjost razjedale strasti in druge porasti globin.

V svetloče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, stanica iduška boginje Sarasvati, in je vsklikalo: "Glejte, ja se nisem spornice modkega!"; a po skritih krajih je v neomejenem porčlenje in hla orbe drugega spola.

V svetloče boga Višnu je dnevno prihajalo starejšo dekle, prednica kratoščine belih vasa. bo, in je kričalo: "Idmrla sem svetu!... Svetnica sem!"; a v srce je snovalo naklep, kako bo omuz mila kakega premorinega pokostneča, da jo reši skibi za vakdanji obstanek.

v duše in sreca!" je v hrčevitem joku odgovorila deklica.

Mahanara se je zraunal, ja pogledal preko poslušalevc in je rikel:

V svetisče boga Tišnu je dneuno prihajalo starejšo dekle, privčenica svere rumencga pajčolana. V svetisču in na ulici je hlinila svojo pobožnost, dočim so njeno notranjost rasjedale strasti in druge pojašti globin.

V svetisče boga Tišnu je dneuno prihajajo starejšo dekle, članica družba boginje Sarasavi, in je vsklikalo: "Glejte, jar se nisem sponziralce moškega!"

; a po skritih krajih je v neomejnenem poželjenju irkala osebe drugega spola.

V svetisče boga Tišnu je dneuno prihajajo starejše dekle, prednica bratoščine belih varalov, in je kričalo: "Udmla sem svetie!...Svetnica sem!" ; a v sruč je snovalo seaklep, kako bo oma mila kakega premorčnega pokotnča, da jo reši skrbi za vsakdanji obstanek.

-145-

V vikarjah^{*)} in tempeljih Benaresa so
njim vsklikom verovali le mlajši čuvaji svetišč,
dokim so starejši vedeli resnico. Vedeli so, da dekle,
ki se ne spamuje vedno poudarjati svojo nedolžnost
- ni več dekle. Vedeli so, da je vsaka, katera kriči o
umrtovitvenju prirodni nagovor - strastna ženska. Ve-
dela so, da tista, katera se proglasa za svetnico - ni
pobožna, mamec je hinavka in pobeljeni grob pred
Gospodom! Če to so vedeli in so molčali. Potem je,
ko se je na dovolj čast in blagostanje smejala s
preperelim darcom, se resnico spornili tudi drugi.

Bratje, poslušajte moje besede! Ta dek-
lica pred vami je ista, ki je grešila v svoji udi,
ni in odkritostni ljubini, ni pa ista plodjka
in svetišča. Ženski, katera ljubi je vse odpuščeno, ni
pa odpuščeno tisti, ki se omoži brez ljubini do vsa
ženskega druga. Taka žena je enaka jauni ple-
salci in karavansaraju. Jauna plesalka je na rasi
polaga lujem na prs rufij, ki je gladna, brezvestna
žena pa proda svoje po uživanju koprneč telo na

*) Vikara - samostan.

V vihacah in tempeljih Benaresa so
ujenim vsklikom vesovali le mlajši žuvarji svetisě,
dočim so starejši vedeli resnico. Vedeli so, da dekle
hi se ne spamsuje vedno povdarjati svojo nedolčnost
– ni več dekle. Vedeli so, da je osaka, katera hrči o
umrtičenju prirodnih nagonov – strastna ženska. Vedeli
so, da tista, katera se proglaša za svetnico – ni
poborna, marveč je hinavka in poveljeni grob pred
Gospodom. Vse to so vedeli in so moličali. Poznejé,
ko se je na dvomljivo začrt in blagostanje omorila s
preperclim darem, se pesnico spomnali ludi drugi.
Bratje, poslušajte moje besede! Ta deklica
pred vami je istora, ker je gresila v svoji udanici
in odkritosrěni Gjuberni, ni fra istora mlodejka
in svetisca. Konski, katera Gjubi, je vse odpuščeno, ni
ja odpuščeno tisti, ki se omori brez Gjuberni do ra-
konskega druga. Taka žena je znaka jauni ple-
salki in karavansaraje. Yanna plesalka je na ra-
polago kujevem za pac rupij, ker je gladna, brezvestna
žena fra prode svoje po učivanju koprnice, telo za

* Vihara = samostan.

-146-

premoženje ali blesteče ime mora. Pred Gospodom sta
obe enaki: obe se vrčeti iz dobičkarije moram v naročje.
Druga je pravzaprav še slabejša, kakor prva, ker se
stalno proda in hoče z verskim obredom poroke pro-
kuri svoje nejestno dejanje. Ti pa hočete tiste, ki
ljubijo, kamenjati, doim nemoralne pene in svetohlen-
ke ščititi in navederno častiti. Gorje vam, brezvestni
brahmani!"

Ko je Mahanara dokončal svoj govor,
je deklico dvignil in jo blagoslovil, rekoč: "K radost
jo pričakuj sad svojega telesa, ki pred Bogom ne
bo nič manj vreden, kakor sad zakonske pene. Pojdi
v miru!"

Deklici se je razjasnil objokani obraz. V
svoji veliki udanosti se je oklenila desnice mojstra.
V tistem hipu pa je iz množice pristopila par ple-
menitih žen, ki so jo prevzele v svoje varstvo.

Čudaja. Teorofska družba v Ljubljani
Tajništvo: Rimška c. št. 18/I.

premoženje ali blestče ime moža. Pred Gospodom sta obe enaki: obe se vrčeti iz dobûkarije možem v narôje. Druga je pravzaprav se slabejša, kakor prva, ker se stalno prodæ in hoče z verskim obredom poroke pokrite voje neposteno dejanje. Uči pia hočete tiste, ki gribijo, kamenjati, dočim nemoralne žene in svetohlinke ščitite in navidezno Ėastite. Gorje vam, brervestni Grahmani!"

Ko je Mahanaræ dokončal svoj gavor, je deklico dvignil in jo blagoslovil, rekoc: „Kradostjo pričakuj sad svojega telesa, ki pred Bogom ne bo nič marný vreden, kakor sad rakonske žene. Pozidi v miru!"

Deklici se je razjasnil objokani obraz. V voji velike udanosti se je oklenila desnice mojstræ. V tistem hipu pa je iz množice pristopilo par plemenitih žen, ki so jo prezete v voje varstvo.

Indaja, Teorofskæ družba v Griebjlane"

Tajnèstvo: Romishæ v. št. 18/1.

-177-